

Dj 2,1-11

Kad je **napokon došao dan Pedesetnice**, svi su **bili zajedno** na istome mjestu. I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti.

A u Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi pobožni iz svakog naroda pod nebom. Pa kad nastu ona huka, strča se **mnoštvo** i smètê jer ih je svatko čuo govoriti svojim jezikom. Svi su bili izvan sebe i divili se govoreći: »Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci? Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svojem materinskom jeziku? Parti, Međani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije, Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani, Židovi i sljedbenici, Krećani i Arapi – svi ih mi čujemo gdje našim jezicima **razglašuju veličanstvena djela Božja**.«

1 Kor 12,3b-7.12-13

I nitko ne može reći: »Gospodin Isus« **osim u Duhu Svetom**.

Različiti su **dari**, a isti Duh; i različite **službe**, a isti Gospodin; i različita **djelovanja**, a isti Bog koji čini sve u svima. A svakomu se daje **očitovanje** Duha **na korist**. Doista, kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist. Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni.

Iv 20,19-23

I uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u **strahu od Židova bili zatvorili vrata**, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »**Mir vama!**« To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina.

Isus im stoga ponovno reče: »**Mir vama!** Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.« To rekavši, dahne u njih i kaže im: »Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.«

Razmišljanje

Ovih dana, početkom mjeseca lipnja slušamo i čitamo o takozvanom danu "D", tj. o danu kad su se savezničke snage iskrcale na Normandiji, čime je započeo slom velikih nacističkih osvajanja. U našem vjerskom govoru, u svjetlu navještaja povijesti spasenja koje pratimo i čitamo u Svetom Pismu, takozvani dan "D" dogodio se na Duhove, kad su apostoli, zajedno s Marijom, primili obećanu snagu Duha Svetoga i krenuli u svijet.

Pogledajmo na koji nas način biblijski tekstovi svetkovine Duhova vode i tjeraju na osobno promišljanje:

➤ *Kad je **napokon došao dan Pedesetnice**, svi su **bili zajedno** na istome mjestu*

- Obećani dan "D" **se čekao**. Apostoli su vjerovali Isusovom obećanju da će im poslati Branitelja i **čekali su ga zajedno**. Zato je vrlo zgodno ovdje naglašena i izabrana riječ "**napokon**", jer su oni zaista čekali obećanje.

- A mi danas?

Kad se pitamo imamo li Duha Svetoga, jasno je da odgovaramo - **znamo** da ga imamo. Primili smo ga na Krštenju, potvrdili smo njegovu puninu na Krizmi, primamo ga i u drugim sakramentima. No => vidi li se da ga imamo?

Gotovo da je očito, kod nas samih i oko nas, da se baš i ne vidi da ga imamo!?!

- Apostoli iz prvog čitanja poručuju nam - ako imamo Duha Svetoga, trebalo bi se vidjeti. Kako? => vidjeti bi se trebalo po onom provjerenom i nepogrešivom kriteriju ==> - ima li plodova?

- Ako nema plodova, odnosno ako se ne vide, to ne mora značiti da s Duhom Svetim nemamo baš veze, nego bi prije značilo da mu ne dozvoljavamo da nas zahvati i da plodovi izađu na vidjelo. Drugim riječima, trebalo bi mu **dozvoliti** da djeluje, čekati da djeluje?

➤ razglašuju veličanstvena djela Božja

- Prvi i najvažniji pokazatelj glede **plodova** na pitanje - "Imam li DS-a, na onaj aktivan i djelotvoran način?", darovan nam je na kraju prvog čitanja => Potrebno je ponajprije odgovoriti si iskreno i konkretno na ono pitanje koje nam je jasno, a proizlazi iz prvog čitanja: **Razglašujem li veličanstvena djela Božja** ili ne?

- Mogu li zaista sa psalmistom "vikati": 'Velika mi djela učini Gospodin...' ili pa se ubrajam u onu grupu ljudi koja o Gospodinu niti ne govori, ne razgovara, ne prekriži se u javnosti, a kamo li da svjedočim iskustva s Njime?

➤ Različiti su **dari**, a isti Duh; i različite **službe**, a isti Gospodin; i različita **djelovanja**.

- Ako se odlučim i ako želim zaista razglašavati djela Božja, Duh Sveti će zaista biti taj koji će dati i pokazati:

darove - pomoću kojih ću pokazivati i razglašavati Boga u mom životu

službu - iliti posao kojeg ću vršiti, tj. područje u kojem ću prepoznati i razglašavati djela Božja kod mene

djelovanje - način na koji ću razglašavati

➤ svakomu se daje **očitovanje Duha na korist**

- Vrlo važno => ta sva očitovanja Duha Svetoga nisu onako apstraktno darovana, tek toliko da jesu, nego - se daju ponajprije da razglašavamo Božja djela, a zatim su dana i meni **na moju korist**. Za moje dobro.

A to pak znači nešto vrlo jednostavno: živim li s Duhom Svetim tada sam jednostavno dobro. Zadovoljan sam u životu, živjeti mi je dobro i lijepo, makar postoje ponekad i problemi i križevi.

➤ **strahu od Židova bili zatvorili vrata**

- Čovjek, vjernik koji ne računa i ne koristi darove i djelovanja Duha Svetoga, živi u **strahu**. To nije ugodan život. A Bog, Otac, Ljubav, Stvoritelj želi dati svom stvorenju nešto drugo, različito od straha: **mir i slobodu**.

➤ »**Mir vama!** Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.«

- Najvažniji znak prisutnosti DS-a u mojem životu jest => **mir**.

- Koliko malo ljudi danas u obiteljima živi mir, ljubav, smirenost. Na poslu i u društvenom životu, vrlo često ne možemo mnogo toga birati: jurnjava i stres nas puno puta melje. Ali ako to isto prenosimo doma u svoju obitelj, u svoj privatni život, najčešće smo si tu onda sami krivi.

- Kako ja tu stojim? Ima li u mom privatnom životu (u mom "malom dijelu mojeg svemira") više mira ili više straha i nemira? Više Duha ili više duha (negativnoga)???

➤ »**Primite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju...**

- Dobro je primijetiti da primanje, darivanje i život po Duhu svetom i prema Njegovoj prisutnosti povezani su s odsutnošću grijeha.

Dakle očito je da bi jedna od temeljnih **zapreka za njegovo djelovanje i očitovanje** ipak **bio život u grijehu i zlu**, jer gdje mi dozvolimo da zlo i Zli budu prisutni, Duh Sveti se povuče i čeka da ga slobodno i svojevolarno pustimo naprijed.

Didim Aleksandrijski: "Kršćanin je začeo dva puta: jedanput tjelesno, drugi put Duhom Svetim."

Sv. Grgur Nazijanski: "Koliko ćemo vremena svoju svijeću držati pokrivenu tamom, da drugi ne bi upoznali božanstvo Duha Svetoga? ... Zar nije bolje staviti svijeću na svijećnjak, da svijetli svim crkvama, svim dušama i u cijelome svijetu?"

Možda nam u ovom razmišljanju o Duhu Svetom u mojem životu može pomoći i sljedeća priča:

Mladi pustinjač, putujući sa starim i iskusnim subratom, koristio je vrijeme putovanja kako bi postavljao različita pitanja i tražio savjete za svoj put duhovnog života. Požalio se tako starom redovniku da mu je teško, jer ne osjeća prisutnost i djelovanje Duha Svetoga o kojem Gospodin Isus toliko govori i kojega nam je obećao.

Starac je malo šutio, a onda odgovorio:

Duha Svetoga moraš moliti da dođe i bude s tobom, moraš ga neprestano pozivati, jer on ništa ne želi raditi na silu, i samo na svoju inicijativu, nego ti daje slobodu i čeka tvoj poziv. To ti je kao kad u čašu vode staviš žličicu meda. Ostaviš li med, on će pasti na dno čaše i tamo ostati. Voda neće biti slatka. A promiješaš li med on se stopi s vodom. Ako ga ponovno jako dugo ne diraš, opet će pasti na dno čaše.

Stari je redovnik završio pouku: "Dakle, sinko, želiš li hodati s Duhom Svetim, moraš ga zvati, moraš biti spreman prihvatiti ga, moraš ga neprestano pozivati i budi siguran da će ti se život jako izmijeniti!"

Imati Duha Svetoga - velika je stvar. Imamo ga svi kršćenici!

Živjeti s Duhom Svetim - još je veća stvar!

Prepoznavati i **zahvaljivati** mu na njegovom djelovanju - najveća je stvar!

Zato molimo:

MOLITVA ZAHVALE DUHU SVETOM

Duše Sveti, želim ti se ovog puta obratiti molitvom zahvale, jer mi se prečesto u životu događa da vidim samo teškoće, negativnosti ili potrebe, a tako ti rijetko govorim - Hvala!

Zahvaljujem ti zato na mojim roditeljima i daru života, te na tvojoj trajnoj prisutnosti u njemu. Ti si tu i onda kad Te ja ne želim osjetiti, čuti ili poslušati. Hvala ti!

Zahvaljujem ti za dar vjere. Često živim svoju vjeru s puno kompromisa. Hvala ti što si strpljiv sa mnom.

Zahvaljujem ti za moju obitelj i prijatelje. Hvala ti za sve lijepo što mi po njima daješ, a hvala ti i za one trenutke koji su mi s njima teški. Hvala ti, Duše Sveti!

Zahvaljujem ti i za one osobe s kojima mi jako teško ide, koje bi najradije izbjegavao, koje ne prihvaćam. Hvala ti i za njih, jer mi i po njima pokazuješ ispravan put prema Ocu. Hvala ti!

Zahvaljujem ti još, Duše Sveti, na mojim slabostima i grijesima. Hvala Ti što me učiš da po njima mogu sa svetim Pavlom reći - kada sam slab, onda sam jak. Hvala ti, jer ta jakost jest u tome što me i po slabostima približavaš Očevoj ljubavi.

Hvala ti, Duše Sveti što mi neprestano, na svakom koraku mogega života govoriš da sam voljen i da mogu voljeti ljude, jer si i Ti sama ljubav s Ocem i Sinom. A od nje počinje i s njome završava sve istinito, dobro i plemenito. Hvala Ti, Duše Sveti, i neka u mojem životu zahvaljivanje Tebi, Ocu i Sinu bude prisutno danas i u vijeke vjekova. Amen.